

ELŐFIZETÉSI ÁR:

BELFÖLDÖN:
Égész évre . 6 ft — kr.
Fél évre . 3 ft — kr.
Negyed évre 1 ft 50 kr.

KÜLFÖLDÖN:

Égész évre . 6 ft 80 kr.
Fél évre . 3 ft 40 kr.
Negyed évre 1 ft 70 kr.

UJKOR

ORSZÁGOS PINCZÉRLAP.

A LÉTESÍTENDŐ „ORSZ. PINCZÉR-EGYESÜLET” KÖZPONTI ÉS ÖSSZES MOZGALMI BIZOTTSÁGAI ÉS ASZTALTÁRSASÁGAI — A LONDONI MAGYAR PINCZÉR KÖR — A SZALLÓDÁSOK, VENDEGLŐSÖK, KÁVÉZÁSOK, PINCZÉRIK ÉS KÁVÉSZEDÉSEK ORSZÁGOS NYUGODI EGYESÜLETE — ES A „VENDELŐS-ZÖVETSÉG” ELŐKÉSZÍTŐ BIZOTTSÁGAINAK HIVATALOS LAPJA.

A lap szellemi részét illető közlemények a szerkesztőségbe küldendők.

Kéziratok nem adóznak vissza.

Hirdetéseket mérsékelt áron veszi fel a kiadóhivatal.

Megjelenik minden hó 1-én és 15-én.

Szerkesztő és lapfajdos: FLÓR GYÖZÖ.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, VIII., Vas-utca 18.

Szegedtől-Budapestig.

Elméket és szíveket betöltő eszméknek nem egy város, nem egy vidék, de székhelye az ember isteni része, a lélek szentélye.

Nagy lelkek szülnék kunyhókban; szörny-szülöttek palotákban és viszont.

Világa szóló, századokra kiható nagy események színhelyei voltak kis elfedett zárok, amíg világvárosok a tohetetlenségben elpaványodva múltak ki.

És mégis! . . . Vannak helyek, vannak városok, amelyekről emlékezni: nekünk gyönyörre, szívünk dobbanása.

A hit, a honszerelm, a felvilágosodás, a polgárosodás, a kimentás: egy-egy fejezetei az emberi haladásnak. S ha visszaspillantást vetünk e haladásra, lelki szemünk előtt ki-ki bontakozik egy-egy város képe, mint az örök- a feltartóztatlan haladás állomása, színterüme.

Szeged — ez az ősmagyar város jelkép nekünk akkor is, ha magyarok; akkor is ha pinczerek vagyunk.

Jelképe a tipikus magyarságnak; egy fejezete a mi iparunkat izzók szellemi és erkölcsi haladásának.

Talán nem is a sors véletlensége, hogy a mi osztályunk jeviatér ópen Szegeden indult meg az a nehéz küzdelem, amely ma már egy páratlanul fényes eredményt, egy országos nyugdíjintézményt képez felmutatni; és az a másik, nem kevésbé nehéz harc, amely még egy szebb jövőt zálogát, a pinczerek országos egyesületét hordja méhében.

Szegednek tiszta, jó magyar levegője, az idegen, kozmopolita áramlatoktól ment környezete könnyen teremt meg azokat az eszméket, amelyek a szíveket és elméket voltak hivatva meghódítani.

Ez a levegő — Szeged magyar levegője — inspirált bennünket is; ez a környezet adta a mi kezünkbe is az iró tollat, hogy szemlel harcosainvá legyünk osztályunk igazának.

És mi mégis büszkét mondunk ennek a környezetnek, „Istenhözad”-ot ennek a kedves, szép, s jó magyar városnak, „gyermekreményünk tanýájá” Szegednek.

Ehahajj Szegedet, mert a „Harcosaink harczterén a helye.”

Budapest a harczter, a hova a kötelesség; a harcos kötelessége hív, szólít bennünket.

És bár az emlékek his érzetével távozunk Szegedről, a sokoldalú tevékenység fokozott

alkalma, a harci zaj felvillanyozza a mi harcos kedvünket, hogy küzdelmeink új színterét, Budapestet riadó örömmel köszöntük és megfogadjuk, hogy annak a zászlónak, amelyet vidéken bontottunk ki, tiszteletet és becsületet szerzünk az ország szívében, annak fővárosában is.

Eszmélappal kezdünk pályafutásunkat. Hivatást, jogosan tulajdonitunk tehát magunknak.

Hivatásunknak éltünk eddig Szegeden, a vidék eme leghatalmasabb gócpontján; azt igyekszünk és azt fogjuk betölteni ezentúl a fővárosban.

Felrúztuk és szepölten zászlóink közé csoportosítottuk először hazánk különböző vidékein élő szaktársainkat, s ezt a munkát folytatni és befejezni jöttünk Budapestre.

Elvünk gyakorlati megvalósításának ideje következén el, ott találjuk célunkat, hivatásunkat és helyünket, ahol annak szükség-szerűen történnie kell és a hol a vidéken megkezdett nagy munkára a korona tétetik: Budapest.

Üdvözöljük jörendő működésünk színterét Budapestet!

Közönjük szívesen és lelkesen budapesti szaktársainkat!

Szózat az „Ujkor” olvasóihöz!

Innen-onnan két oldalra, hogy az „Ujkor” meg-szlette.

Szűletése napján kiálva a porondra, hirdetni kezdte a hirdeti adata szakadatlanul és áradhatatlanul egy osztály igazán.

Hirdet, jősejja a sárj jelennel szemben egy szebb és jobb jövő hajmalakadását.

Közönytől, előítélőtől, rosszkaratától s a leg-
hetteleneknek látzó akadályoktól vissza nem riadva, bontotta ki az Országos Pinczér Egyesület zászlaját, egy régi lobogóatva széles e hazában, minden magyar pinczér egy táborba gyűjtöve.

Egy eszme, egyetlen gondolat az „Ujkor” rész-csallaga: a magyar pinczérnép szellemi és anyagi javainak kivirása.

A hazafias és humanitás szent jelszavainál indult el nagy útjára, s utátrál az igazságot vette magának.

Az igazság pedig hűség és mindenkor segítőtársunk lett az „Ujkor”-nak, s együtt érkeztek el a nagy ut első stáciájára.

Óda, ahol az igazság, az „Ujkor” igazságának felismeretése volt a megtett ut nagy fázisainak első és méltó sikere.

És a siker pedig mi egyből szolgálatunk, mint bűntudat, biztatás: Előre, csak előre; egy pár szóval még, s az igazság, felismeretést annak nagy és fényes győzelme fogja követni!

Az „Ujkor” tehát töretlen bizalommal lankatlan kitartással folytatja útját, hogy elérkeztesse győzelme újabb stáciájára.

Elindultunk kisnyag magot hintett el a földbe, amely fölét eszmével, az Országos Pinczér Egyesület eszméjével termékenyített meg.

A kisnyag magból kis palánta zött; s a kis palánta pedig imre: hatalmas, terelvényes fára lett. Nagya nevelte a szent lelkesedés, az „Ujkor” szülőanyja az Országos Pinczér Egyesület hatalmas eszméje.

S valamin az Országos Pinczér Egyesület eszméje nem az „Ujkor”-t: azoképen lett az „Ujkor” egy korszakokra kiható, tartalmában és arányában egyaránt impozáns mozgalomnak nevezője.

E mozgalomban pedig édes testvére minden magyar élő pinczérnek.

Ezen őltáros arány mozgalomnak általános terjedése, a szellemi megújulás, az eszmében való egyesülés és testvérelésűs képezik az „Ujkor” sikerének újabb sorozatát, pályájának újabb stációját.

A jogos önzetet egy nemvel vet tehát egy visszaspillantást máljára, utjának hátrahagyott részére, hogy azok sikeréből új erőt merítve, felélegesse folytassa útját nagy eszja felé.

Nyitott körök az „Ujkor” majja, eszja nemkülönben, mindenki-öveket tehát abból.

Előváshajja és megtudhatja belőle minden magyar vendég és pinczér, hogy az „Ujkor” programja egy a mi szép iparunknak igazságos létezésével és létefértésével.

Eszményeirt való küzdelemben két nempot az irányadó:

Organizáióni kivénja egy felől a magyar pinczér-séget; alapot akar teremteni boldogulásának, hogy hivatását úgy is „mint iparú”, ugys mint fia e hazának, hiszen betéltesse. Másfelől pedig szab-sajtó voltának személtét tartásúval vódi minden alkalommal iparúgnak igaz érdekeit; zászlóívje, táplálása és előmozdítája a folytonos haladásnak; részt kérvén abból a nagy munkából, amely a magyar vendéglistáit felvirágotatású és minden téren való versenyképességtét van hivatva diadalra vinni.

Hivatásunk gyakorlati, erköl gyarapodása, tudásunk fejlesztése, mind arra való, hogy annak a cél-nak, amelynek szolgálatba szegődtünk, csak annál többet, annál jobban használhassunk.

Pályánk, miutnak hasznabodásával egyre nagyobodik, egyre szélesedik a tér, amelyet működésünk színteréből választottunk.

Nemél nagyobb a működési tér, annál nagyobb a szaksajtó igaz munkáinak mutatvány.

Ezért előmozdított kiűró örömmel a „nyar Vendég-lis szövetség” eszméjét, mint elvünk a újabb ter-feszalású, tejetestvért az általunk prop. az Országos Pinczér Egyesület eszméjének.

Amióhó tehát szakszűségünkönk főtámlunk, hogy az „Ujkor”-t a megérdemelt pártfogásba ajánljuk, mint tessék egyebet, mint hogy szakszűjünknek az ő saját jól felozot érdekeit, azok előmozdításának egyik hathatós eszközt ajánljuk figyelmebe.

Az „Ujkor” szer-zésűtsége.

Előfizetési felhívás.

Tisztelettel felkérjük mindazon előfizetőinket, kiknek előfizetése lejárt, hogy azt megújítani mielőbb sziveskedjenek. A kiknek előfizetése lejárt, lapunkhoz postaiutalványt mellékelniük. A borfuknak — hogy az O. P. Egyesület eztálja és a nyugdíj-egyesületi dolgokról már is tájékozódva legyenek — a lapot fél előf. áron küldi a *kiadóhivatal*.

Lapunk előfizetési ára, mint eddig, rendszeresen: egész évre 6 lrt. félére 3 lrt. negyed évre 1 lrt 50 kr. **Borfuknak:** fél évre 1 lrt 50 kr., egész évre 3 lrt. Egyes szám ára 25 kr.

Az előfizetést megújítani — hogy a lap szétküldésénél fennakadás ne történjen — tisztelettel kéri

az „Ujkor” szerkesztősége és kiadóhivatala.

Szervezkedés és mozgalom.

„Keszülődes az alakulásra”

Az Országos Pinczér Egyesület fenntartó bizottsága megalakításának előmunkálatai sorényen folynak. A *bizottság ügy- és rendszabályai már legközelebb elkészülnek.* A június 20-iki delegált bizottsági ülés határozatainak végrehajtása bár jóval hosszabbra nyúlt az ott kitűzött határidőnél, az ügynek mindazáltal nem lesz kára e késedelemből. Gyűlések, nagyobb szabású értekezletek tartására a főváros nyári (holt) szezonja úgy is kevésbé alkalmas az őszi hónapoknál, minthogy a firtó évad 3—4 hónapja nagyrészt távol tartja a fővárostól azon karszaknak, akiknek az O. P. E. gyakorlati megvalósításában való részvétele pedig fölötté

kívánatos. Az időnyerés azonkívül is hasznára lesz mozgalmunknak.

Csendben, a viszonyok alapos tanulmányozása alapján, széles körlejtéssel folynak oly munkálatok, amelyek nemcsak biztositást szolgáltatják az Egyesület felállításának, de annak erős, megigáthatlan alapot is adnak, hogy már felállításra első idejében lehessen gondja, módja mindazon intézményekért dolgozni, amelyeknek keresztülvettele a program. **Tudvalevő, hogy a kereskedelmi miniszter maga is szükségét látja a helyszükséglet rendezésének s e célból áldozatokra is kész.** Az O. P. E. mozgalma intőzőségének kapóra jön a miniszter elhatározása.

Még a szegedi deleg. bizottsági ülés alkalmával történt, hogy az ott elnökölő Kass János, Keth Károly, az előadó Tóth Endre, az ülés jegyzője Tóth Kálmán, szerkesztők s többek közötti megbeszélés folytán egy a kereskedelmi és belügyminiszterek, valamint az országgyűlés képviselőházához intézendő felirat dolgában megegyezés jött létre. A kereskedelmi miniszter kezdeményezésére hatalmas erkölcsi támpontul szolgál a tervezett feliratok minél előbb való benyújtására s örvendő adjuk tudtára az O. P. E. minden híveinek, hogy ez az *országgyűlés őszi ülés-szakának megkezdése után igen rövid időn belül meg is fog történni.*

Mozgalmunk humánus és hazafias iránya semmi kétségét sem hagy fenn az iránt, hogy a kereskedelmi miniszter, ki hivatalba lépése óta anyai jelt adta az ipari munkásokkal együtt helyzetének javítását célzó törekvések iránti jóindulatának, a *pinczérök igazságos érdekét is fel fogja karolni s azt a feliratban kérelmezendő erkölcsi és anyagi támogatásban szívesen fogja részesíteni.*

Jegyzőkönyv.

Felvetett Szegeden 1899. évi szept. hó 22. éjjeli 1 órakor a lét. O. P. E. elők. vez.

bizottságának a „Millennium” kávéház körül helyiségében megtartott rendes üléséről.

Jelenlévők: *Randevgh J. elők., Valocsay F. titkár, Weiss S. ellenőr, Torók László, Jákóy József, Sárközy F., Góts T., Vass J., Kántor F. J. Tegyey K., Spézy G., Balázs J., Kövessy Géza, Kiss N., Klinkhammer S. r. t. és Bergl J. pártoló tag.*

1. Előnk üdvözlő a megjelentek, az ülést megnyitja s elrendeli a mult utes jegyzőkönyvének felolvasását. Miután észrevétel nem tétetik, a könyv Weiss S. és Torók L. urak által hitelesítettik.

2. A felolv. tárgys. értelmében *Randevgh* előnk szól most s visszapillantást vetve az elők. vez. bizottság eddigi működésére, vázolja a történeteket s igaz képet adva az O. P. E. mult és jelen állapotának, a cél megvalósításának legfőbb biztosítékait két fő momentumban látja. Nevezetesen pedig a Szegeden tartott orsz. deleg. bizottsági konferencián hozott határozatokban, valamint a Nagyváradon tartott IV. orsz. vendégfőkongresszuson elért azon sikerekben, amelyek folytán a jövő évi orsz. vendégfőkongresszus programjában az O. P. E. létesítésének ügye már eiere is felvetettet. Majd szóval a tőrhódításról, amit az O. P. E. ügye szakkorábban ujjában is elért s kiemeli, hogy az a szellem, amely a mi mozgalmunkat vezeti, nagy örmére minden ügybarátunk immár Nagyváradon — iparunknak egy nevezetes és virágzó góczpontján — is tét foglat.

Lendülettel és meggyőző erővel esztelni a jövőt, amit a jelenell összehasonlítja: a várható szellemi, erkölcsi és anyagi föllendülést szinte kizárhatatlannak mondja s szavait szinte fejezi be, hogy: *a pinczéröknek nincs okuk csüggedni, mert igazán szép jövőt ígér az a kitalálás, amelyre nem csak szükségünk van, hogy az O. P. E.-t megalkalíthassuk, de amelyre úgy szép iparunk fejlesztése, mint magyar hazánk iránti*

A piramisok hazájából.)

— Köbéli: Vásárhelyi Károly. —

(V. folytatás.)

Az ősi hagyományok szokásokat szembevetve a jelenkor általános művelődésével, nem tudom, ki mint vélekedik fenn leirtakról. Én a *régiségnek ezen élő s hűen emlékeztető vonásában*, a felvilágosult kor nagyra felejt műveltségének mintegy folytját látom. Hogy azonban ezek még továbbra is vagy sokáig fentlegnek-e állni, ezt ép a műveltség s ennek egyre jobban terjedése szempontjából nem tartom hihetőnek. Nézetem szerint, mint minden fejletlen s őskori szokások és hagyományok, úgy ezek is lefognak tűnni, hovatovább a szemlélődések láthatarairól. Nem fog maradni más, csak az emlékezet s azon örök emlékek, amelyeket láttani és szemlétetni, — a bus részvét hatásokat keltette háremek köréből — élvezetem a nyájias olvasás.

A piramisok között.

Képző látványosságai.

Mint már említettem, Kairó látványosságainak egy nagyobb és érdekesebb része nem magában a városban, hanem ennek végtelen teregű *sinatog* környékén létezik. Itt vannak azok a nagy hírvezetesz *piramisok*, a melyek nemcsak *Kairó* vagy *Egyiptom*, de az egész világ legérdekesebb látványosságai közé

tartoznak. Hazájuk azonban itt van ezeknek Egyiptomban, Kairó környékén. Itt laknak körülbelül 5000 év óta. A kik építették már régen nincsenek; még talán poraik is megsemmisültek. A kik építették, (egyiptomi királyok) szintén meghaltak, de testiek az ényészetek ellent állva, még ma is léteznek.

A nagy sinatogban több helyütt fel-fel-tanézó s roppant nagy tereket elfoglaló piramidákat tulajdonképpen az egyiptomi királyok építették Kr. e. 3000 évvel. Az óriási nagy csúcsos és négyszög alakú oszlopok a királyok temetkezési helyeinek, illetőleg sír-emlékek színtak. Minden király építtetett egy ilyen emléket, a mely alá aztán holta után temették. (Ellehet tehát rólok mondani, hogy ezek még életükben ásták meg saját sírjukat.)

A piramisok nagy koczka kövekből és minden más építkezési szer nélkül lettek építve. Belsejük hosszú folyosók által egybe-kötött üres nagy termekből áll, a melyekben az itt fennmaradt szobahagyomány szerint, a holnk után is új életben hívő első egyiptomi királyok vétek tenni sétáltak feleségeikkel. Ezt persze (mint mi is első világosan tudjuk és hisszük) nem teheték, a mennyiben az életből eltávozandó emberek ott a másvilágon egész másmi teendők és hivatásra vannak rendeltetve.

*) A *Pharók*, a kiknek mumiáit ásították testüket a piramisok alá temették. A később feltárazott piramisok alatt talált mumiák a *Londoni British*, a *Berlini* és az itteni (Kairó) *Gisch* nagy muzeumi muzeumban még ma is láthatók.

Szinte meghökkenünk, ha azon gondolatra jutunk, hogy ezen óriási építményekhez az a rengeteg sok kőanyag, a „*Cheops*” egy-maga több követ foglat magában, mint a világban bármelyik nagy épílettel honnan kerülhetett ide, a mikor a végtelen sinatogokban homoknál egykor sem terem. S mint ez, úgy az is mint egy nagy rejtély fekszik a világ előtt, hogy ezen alapos tudást és művészetet elérő óriási épületek (piramida), mint jöhettek létre?

A piramidák óriási nagyságuk, (maga a név is azt jelenti) és nagy területének fekszenek. Van közöttük egy — a mely a többiek a legnevezetesebb — *Cheops piramida*, a melyben *Cheops**) *Pharó királynak* mumiája találtatott. Ezen nevezetes *piramida*, vagyis sűrű 147 méter magas és lábánál mindegyik oldala 248 méter. Oly magas tehát majdnem, mint a Szt.-Gellért egy Budapestben.

A *piramidák* felépítéséhez szükséges rengeteg nagymennyiségű kővek a Kairóól 900 kilométernyire fekvő, felső egyiptomi *Aszuán*-ból lettek ide szállítva.

A nagy „*Cheops*” *piramida*hoz közel áll még egy kisebb és ezenkívül a nagy „*Sphinx*”.)

A „*Sphinx*” nem kevésbé érdekes mint az előbbieket s azokkal ugyanazon egy időtávjában építettet tisztá gránitkőből. A nagy szivatg

*) Az egyiptomi királyok közt az első és egyike a legnevezetesebbeknek volt.

*) Fekvő-őlak női fejlet. Két ugyanilyen látható kő-szinyben a *Budapesti Operaház* előtt.

*) A legutolsó folytatás lapunk 41. számában volt.

konfi kötelesség egyenesen felhív minden magyar pinczért.

Az ülés tagjai zajos helyesléssel és tapsmal jutalmazták az elnök szónoki magaslataira emelkedetett beszámolóját.

3. Kívétkezett a részletes pénztári kimutatás és jelentés, amit az ülés tudomásul vesz.

Ennek kapcsán Weiss S. ellenőr s vele többen azon nézetnek adnak kifejezést, miszerint a tagsági díjak beszámolójának nagyobb szigorral kellene eljárni, mint eddig. Weiss S. ajánlja, hogy minden újonnan felvett tag 4 heti tagsági díj előre fizetésére köteleztesse. Aki pedig tagsági díjának több mint 4 hétre eszedékes összegével marad hátralékba, az egy ilyenkor intendő figyelmeztetés eredménytelensége esetén a bizottság tagjainak sorából töröltesse.

A bizottság módeltályoja ellenőrének intencióját és büszgóságát, egyelőre azonban nem óhajt szigorító rendszabályokat életbe léptetni.

4. A tárgysorozat vonatkozó pontjának ama része, amely a fenntartó bizottság tényleges megalakulási iránti teendőkről szól, nem tárgyalatik, miután a bizottság közvetlen tudomással bír arról, hogy a megtartott orsz. konferenciát intéző vezető férfiak működésük még nem tekintik befejezettnak s hogy éppen e tekintetben jelenleg is munkálkodnak.

Elhatározatot azonban, hogy a bizottság a megalakítási teendőkben élénkből részt veendő, annak idején több tagu bizottság által fogja magát képviseltetni. Ezen bizottsági tagokat, hogy a megalakuláshoz okvetlen szükséges táborzásban-részt vehessenek, pár nappal előbb fogja az elnök r. bizottság utba indítani s evégből őket utiköltséggel is ellátja.

Hasonló határozathozatal az czéljából pedig az összes nagy. bizottságok és azj. társaságok megeresendők.

5. **Indítványok vagy interpellációk.** Eponthoz Valocsy Ferencz titkár kér szót.

tiszta homoktengerében ezen mozdulatlan fekvő s ilomlatlan kőalaknak hossza 47 méter és magassága 30 méter.

Az ős egyiptomiak Phtn-et, a melyről nem tudják biztosan, hogy mikor és kiált épült, mint *Napstent* (*Harmachis*) imádták.

A sivatag tájak rész- és városok tartózsára névze itt ép oly rendszeren vannak beszáva, mint nálunk a megyék és kerületek. A sivatag tájrései rendszeren a közelbél eső városoktól vették elnevezésüket. Így a *Ghizch*, a *Dashkur* és a *Szaharah* sivatagok, melyek között legnevezetesebb az utóbbi, a *halott mént* jeléntő *Szahara*. Ezen sivatagban léteznek a legutóbb *pyramidák* és sírok. A messzire ellátású *Cheops* és *Sphinx* Kairótlól két óra járás, a hol ezekre, illetve az arabok segélye és kalauzáisa mellett a nagy *pyramisok* tetőjére is fel lehet jutni. Az a kijelítés, a mi innen nyílik a Nilusra, a nagy homoktengerre és az ebben feltűnedező számtalan sok kisebb és nagyobb *pyramidák*-ra, valami megnagyarázhatatlan szép és isteni.

Az iskolányvekenben is oly sokat említett híres *Szaharáról* lévén szó, lehetetlen ellenállni a vágyának, hogy ennek holt, de anyni rengeteg kincset magában rejtő sivatagját meg ne ismerjük. Térjünk tehát az ide vezetó utra.

Bevezetésül részletesen és bőven foglalkozik azon szerinte kétségbevonhatlan ténynel, hogy az O. P. E. mozgalmainak nemcsak megindítója volt az „Ujkor”, hanem mondhatni, hogy k-lekeztetését kezdve mindmósztanáig az összekötő kapcsa, majdnem egyedül fenntartója. Ő — ugymond — a mozgalom elejétől kezdve mindig tisztán látta ezt s amikor Szegedre került, megépeletlen tapasztalta, hogy az a mozgalom, amely létrejöttét is e lapnak köszöni — s valljuk meg, hogy nélküle nem volna ekkora arányokat öltötte, de még fenállani sem lett volna képes — ennek a lapnak fenntartását bizto-sítani, avagy bár ehhez legalább érjehez mérten hozzájárulni mindezeideig nem tartotta feladatának. Ő ebben a maga részéről súlyos mulasztást lát; bár ezzel nem akarja azt mondani, hogy a mozgalom eddigi intézői voltak a hibások (*megengedi, hogy voltak s vannak szempontok, amelyek e mulasztást érthetővé tették*). Lett legyen azonban bármiképp, szerinte a m-ula-zást az elők. vezető bizottságának jóvá kell tennie. Legjobb belátása dikványa tehát neki, hogy a bizottságnak indítványt nyújtson be, amely szerint a bizottság az „Ujkor” fenntartásához hozzájárulni kötelességének ismeri el.

Weiss S., Vass J. s többek pártoló fel-szólalásai után elnök határozatát kimondja, hogy:

Az O. P. E. elők. vez. bizottsága Valocsy F. indítványához s annak megokolásához mindenben hozzájárul; mihez képest az „Ujkor” szaklap részére ezenel havi 10 frt fenntartási járulék szavazatik meg. A bizottság s határozat szerinti eszedékes összegnek folyósításánál nem kötelezi magát ír időpontok betartására, hanem visszaható erővel is felruházván jelen határozatot, a pénztár-kezeléssel megbízott elnököt felhatalmazza, hogy a kintaványozásnál a pénztári készlet és egyébbe szempontok figyelembe vételével járjon el. A bizottság ezen határozatát pedig illetékes helyen hozza tudomásra.

6. A beállt tisztikari üresedések kiegészítő választást igényelvé:

Török László II. titkárrá; *Speszny Gusztáv* II. ellenőr; *Göts Ferencz, Sárközy Ferencz, Speszny Gusztáv, Tegyei Kálmán* és *Kondor Ferencz* pedig intéző bizottsági tagokká választatnak meg egyhangulag.

Elnök üdvözölve az újonnan megválasztottakat, miután több tárgy nincs, az ülést bezárja.

Kmf.

Valocsy Ferencz, *Randvegh József*, titkár. — elnök.

Az O. P. E. intéző bizottsága szept. hó 26-án az elők. vezető bizottság üléséből kifolyólag megállapodott a. ülést tartásának helyéről. A tartandó nagyobb szabású — nagy — gyűlés pontjaiba felvette az ülés napjára (péntek) eső nagy nemzeti gyásznempről való megemlékezést és a melyre való tekintettel a nagy gyűlést rendező négyes bizottság az összes főnök urakat is meg fogja hívni. Az intéző bizottság határozatba vette még, hogy az O. P. E. elők. vez. bizottságba való belépésre az összes vendégős urakat — a kik még bent nincsenek — felfogja kérni. Az erre névze alakult bizottságba beválasztattak: *Valocsy Ferencz, Göts Ferencz, Sárközy Ferencz* és *Tegyei Kálmán*.

Az O. P. E. elők. vez. bizottsága f. é. okt. 6-án a Fekete sas szálló éttermében nagy gyűlést tart, a melyre a t. kartársak megjelenni, teljes számban kéretnek.

Jegyzőkönyv.

Felvettették Pápián, 1899. szept. hó 20-án a P. P. A. T.-nak a Gráf kávéház külön helyiségében megtartott rendkívüli értekezletéről.

Telenlevők: *Virikovics Sándor* alelnök, *Brunner János*, pénztárnok, *Sonnenfeld József* ellenőr, *Leistinger Jenő*, *Blassutig István*, *Ferenczy János*, *Filóp József*, *Steiner Adolf*, *Kosner Jenő* és *Szainer Lajos* rendes tagok.

Tárgysorozat. I. A megüresedett elnöki és titkári tisztség betöltése. II. Folyó ügyek elintézése. III. Esetleges indítványok.

1. Alelnök szép szavakkal üdvözölve a megjelenteket az ülést megnyitottanak nyilvánítja s egyben felkéri az A. T.-ot az elnök és titkár megválasztására.

A választás megépeletven, elnöké egyhangulag *Blassutig István*, titkárrá szintén egyhangulag *Ferenczy Zoltán* választottat meg.

Blassutig T. elnök megköszönve a belő helyzetet bizalmat, hatatosan ismerterti az O. P. E. czéljait. Annak valamint az „Ujkor” kitáró pártolásra buzdítja tehát kartársait.

Brunner J. pénztárnok az elnök intézkedését kéri, hogy az A. T. a már megrendelt O. P. E. felvényeket minél előbb megkapja. Elnök azt válaszolja, hogy e tekintetben az „Ujkor” szerkesztőjét kell felkérni, hogy azok elkészítését Szegeden megégergesse s elkészültökkor pedig az A. T. camére, *Leistinger Jenőhöz*, „*Gráf kávéház*” legyen szives azokat elküldeni.

2. Elhatározottat, hogy: a) minden értekezlet jegyzőkönyvének kivonata közlés végett az „Ujkor”-nak beküldésed; b) hogy az A. T. legközelebbi ülésére szept. hó 25-én hétfőn éjjeli 12 órakor tartassék a „Központi soróde”-ben.

Több tárgy nem lévén, elnök intrva a tagokat, hogy lelkesedésük ne mutó számalag, hanem férfias kitartás legyen — az ülést bezárja.

Kmf.

Ferenczy Zoltán, *Blassutig István*, titkár. — elnök.

Az O. P. E. Nagyvaradon.

Nagy és örvendetes hírlé értesít bennünket n-váradi tudósítónk. A nagy jelentőségű hírlé az O. P. E.-nek, Nagy-várada bevonulását adja tudomásunkra. Mindazáltal a fontos eseménynek híre nem lepett meg bennünket; vártuk. Tudtuk azt, hogy a n-váradi kongresszus lezárása után csak néhány napok kérdése leend az O. P. E. megalakulása. S ugy is lett. Igaz elismerés az ügyek öszinté embere, *Karner Gyula* s hű bajtársai, az O. P. E. öszinté híveinek.

Az O. P. E. nagy-váradi mozgostó bizottság Klein A. lapudatóitók értesítése szerint Szept. hó 22-én *Stern Herman* kor-elnöksége mellett és 40 tag jelenlétében alakult meg. Az O. P. E. eszméjét *Karner Gyula* ismertette, s ugyancsak ő indítványára alakult meg a bizottság, a melynek további illés lefolyását és eseményét az elők. vez. bizottságunk beküldött nagy jököny közlése mellett, a jövő számbunkban adjuk közre. Addig is éljenek a N.-váradiak!

Az O. P. E. alakítási költségeiről szölv kimutatást a jövő számban közölük.

A pinczerekről.

Írta: Vass.

II.

A hány ház, annyi szokás.

Ez a közmondás önkéntelen és minden gondolkodás nélkül jut eszünkbe akkor, ha a pinczerevelés van szóvá-téve. Mert bár sajnos, de teljes valóssággal igaz, hogy a pinczerek eddig *a hány ház annyi szokás* elve szerint nevelődtek. Míg ugyanis országunk egy két kis részén a 12, 13, 15 éves fiúk mint pinczér tanoncok (pinczér inas) szegődtek el — *egy és két évre* — addig más és a legtöbb helyen minden tekintőnél veszik fel (a gazda de legtöbb esetben a főpinczér) a vendéglő üzemeltetéséhez szükséges 5-6 frt-os rendesen a cigarettára és a szivar tartására és övék. Szó sincsen azonban arról, hogy ezekből ne lehessen épen olyan *helyre pinczér*, mint amazokból, akiket a megállapított idő leforgása alatt, nemcsak a vendégek kiszolgálására, hanem a vendéglő üzemeltetéséhez tartozó többi teendők és tudnivalókra is ráfognak; a u. m. hordó mosás, bor fejtés, palack mosás, fejtés és dugaszolás, csapolás és a pinczerekre való tartás. Továbbá pedig végeztek velük az *evészhokók tisztáltsái*, a vendéglői helyiségek tisztán tartása, az üvegek és poharak tisztán való rendbe hozása, a sörcepelési és a sörfejtési (palackokba lejtési) teendők. Mindezekben kívül az ilyen helyeken legtöbb alkalom adatik arra nézve, hogy a pinczér tanoncz megismerje és tudja, hogy a vendégek számára készített étkek mily usok és részekből és azok mit vannak vagy lesznek késztve?

Én egy hiszem (s tán más is hiszi), hogy mind ezekre szüksége van minden egyes pinczérnek, hogy annak idején üzemeltető és szakmájának hasznára való vendéglős lehetessen. Mind ez azonban még nem a pinczér nevelés.

Csupán csak egy van, s az a mi szakmánk a mely megkívánja, hogy az a pinczér és vendéglős szakképzettsége mellett, magában érezze és tudja meg azon értelem s műveltséget is, amelyet töltök a társadalom minden osztályából való — intelligens és nem intelligens — vendéglátóviszonyt illető érintkezési viszony meg kíván. Egy pinczérnek tehát műveltség is kell lenni. Hogy műveltség-e, vagy birnak-e ama bizonyos műveltséggel a mostani pinczerek? . . . most ismét ráterek fennebb elejtett szó-utamra és elfogok menni azon addig, ahol az a felvetett és megoldást váró kérdés áll, hogy:

Miól kezdől addig a pinczerek nevelése?

A pinczerek nevelése és kiképzetése elejétől napjainkig, minden egységet és általános szabályt nélkülöző módon történt. Nagyon hozzá járult ehhez a társadalom tévétel felfogásából eredt ferde kínóvés, sok roz és hibás szokás, amelyek rendszeren — a szakzerült levonva belőle — lelket és komoly gondolkodást öle dressuráltak voltak. All pedig az abból és oly formán, hogy annak a pinczérnek a legesekélyebb jeltre, igent vagy nemet mondani és örökké mosolygó arczot vagni kell tudni. Ha ez nem így van: akkor az a mai, jobban, — általános fogalom szerint, nem jó pinczér. Azt persze látra senki sem veszi, hogy az ily methodusok szerint nevelődött, mire kész pinczér lesz, egy a saját sorsával törődni léha és könynyelmű, önérték és becsavágyt nem ismerő és minden kis komoly gondolkodásából kivetkezett egyénné — *semmité* — fejlődött. Így van-e kártársaim és jól van-e ez

igy? Helyesliték-e ti azt, hogy a pinczereknek jelenleg egy nagyobb része léha és semmi komoly és idvös dologgal nem törődő könynyelmű emberek? Bár igaz, hogy ez nem az ő, hanem azon ósdi nevelési és oktatási rendszer hibája a melyet követünk idáig mindnyájan.

Nekem itt nem czéлом a bakafutóskodás és nem is fogok vagdalózni azon újabb kérdések felvetésével, hogy a pinczérégek komolyabb elemekből álló része, vagy a főnökök miért nem tettek eddig, vagy törekedtek azon mai korszelemekkel meg nem felelő állapotok megszüntetésére nézve. Hogy ezelőtt 15-20 évre miért nem fáradoztak és sürgettek a pinczér *szakiskolák* felállítását, — azt sem feszegetem, mert azon időtájtban a közoktatás és szellem művelés tekintetében, még más esbbre való dolgok is hatrabb álltak. De foglalkozni fogok — bárha csak röviden is — azzal, hogy ezen mult idők csunya hagyományaival teljesen szakítva, strögösen hozzá lássunk az elmulasztottak helyre pótlásához. Mielőtt azonban ezt tenőnk, rá fogok mutatni azon akadémokra, a melyeket utnőnk, első sorban is el kell távolítani. (Folytatás.)

Ügynöki uralom.

— Bajos dolgok. —

Még mindig tart a baj. Még mindig meg van az az állapot: a mi volt, t. i. — az ügynök uralodik; az ügynök basszkodik és zsarol. Zsarolja, nyomja egyre azt a pinczért, a ki magadért — *mintegy győmtalán* — tenni nem bir (nem mer), a kinek számalmas helyzetével senki sem gondol. Igazán hogy olyan manapság ez a pinczér, mint egy égházából kiátkozott, a kit az emberek megvetnek és akítól az Isten is elfordul.

Most ezuttal — talán meglepő is lesz — a mi jó Szegedükről szól a nóta. Nagyon amozuri ez a nóta: — *sok az itteni ügynökre a panasz. A sok panaszok azt mondják:*

„Az egyleti ügynökök rosszabbak a magán-azsagerőknél. A nekik nem tetsző pinczér (ambekkapás brutálisan bannak (Ezek ez az üzletkapás reményében kénytelenek tűrni). Akkor honorát vesznek, hogy reméjő. Főpinczéréktől (jobb üzlet) 100 frt (kevésbé 50-100, stótváb). Éthördő állás 10, 8 és 6 frt. Ugy ahogy jön. Persze aztán ilyenkor előnyben az részesül, akinek pénze van. Aki fizetni tud. Aki azonnal ki nem drukkolhatja a *megnevezett* honorát, az várhat, a meddig csak neki jól esik.”

S mind ezt tesz, ügynökök, az egylet, a *szegedi pinczér-egylet védszárnyai alatt*, az egylet pecsétjét használva botránys mikődésükkel.

Valami barzostól, hogy azok közül a sok pinczér közül, — akikkel fentiek elkövetődtek, alig-alig hogy mer valaki panaszt emelni. Nem mernek, mert rajtuk érzik a zsarnok ügynöki nyomást, hogy azon esetben kgy vesztettek lesznek s nem számíthatnak többé az ügynök Ur Isten támogatására, hogy ő általa üzletbe mehessenek. (Mondja meg aztán valaki, hogy a pinczérégek erkölcsi s anyagi megsemmisítéséhez, elzűléséhez, sem az ügynöki rendszer járul hozzá legjobban). Az ügynök (persze nem mindegyik) nem ismer Istent, nem embert. Azzal ő nem törődik, nem kutatja, hogy *a pinczér hol veszi a borsos honorafényt* — ha az utolsó darabját adja is el, vagy ha lopás által is szerzi azt be — csak hogy neki megfizetve legyen. A midőn pedig beléje szzgerálja s képes vele elhitetni, hogy ő töle függ jelen s jövőtete, egyserűen

gyávanak nyitvánítja és minden emberi formájából és önértéktől kivétkeztette azt a pinczért. És ez ekkor feleli s nem tud arról, hogy ő neki is, mint embernek, jogai és kötelességei vannak, s az ügynök által rája tuk-mért gyávaságban annyira meg, hogy nem mer a rajta elkövetelt sérelmekkel a nyilvánosság elé lépni és fél panaszt emelni zsarolójának felelválója — a pinczér testületnél.

Ismertünk egy főpinczért, akítól a szegedi p. egyleti ügynök 50 frtot követelt *azonnal*, még mielőt üzletbe lépett volna. Az erőszakosságon megbotránkozott az illető, (üzletbe léptemkor úgy lefogom fizetni, mondta ő) másoknál el is panaszolta, de az illetékes helyre még sem fordult. Közvetett után, de biztos szjakkból szerentünk tudomás, hogy egy-másik kártársán az ügynök a legdurvábban bánt és tölük a meg nem engedett honoratiókat követelte. Egy szintén ismerős pinczérrel (L. E.) történt, hogy töle egy Szegedütl nem messzire eső kis városka éth. állásért, — levél útján megstrgetve — 10 frtot kérték. Illető egy nem épen udvarias levélben megtagadta azt s beküldött egy barátjának 5 frtot (az egyleti tarifa csak három frtot ir elő), hogy kézbésítse az ügynöknek. Azonon a rendes helyre az sem fordult. Végre aztán egy (önéretétől és szaktudásától ismert) pinczér — *Petri* Emilőt, szerkesztőségünkhez egy panaszos levél jött, a melyben előadja, hogy neki egyes okoknál fogva, egyleti ügynökök 4-5 hónapon keresztül nem adtak állást. Elpanaszolja levélében, hogy mint szakmája és családjáért élő, elfogadott váro bírnomű állást, (éth. kávéh. segéd pinczér) helyben vagy vidéken. Nem csak itt valahonnan rendelés, elmozdított. Nem csak itt azonban, még a kisegítésknél is. S mindez? — Mert illett a Junius 20-iki O. P. E. konferenciából kifolyólag kifejezett adott annak, hogy az O. P. E. *létesítéskor minden szakmáját tudó rendes pinczér boldogulhat, nem mint most. A szegény ember tehát ennek keservesen megadta az árát. A szegedi p. egyleti ügynök nem adott neki üzletet. „Menjen más aszagerhos, több is van itt.”*

A tiszta izlést legdurvábban sértő szokás kíséretében így adta ezt tudtára az *üldözött* pinczérnek. Akinek családja most a legnagyobb nélkülözéseknél van kitéve, s a kinek panaszáról *általán* — mint illetékes fórum, a p. egylet elnöksége is tudomást vett és a következő napokban választmányi ülés megtartását határozta el. A szegedi p. egylet elnöke — *Juránovits* Ferencz urnak ismert igazság érzelteivel fordulunk, midőn fenti és a szegedi pinczér egylet 300 frt óvadéka által létező helyszelköz iródban történt s történő vissza élesek elkövetőinek a legerélyesen megtorlására kérjük. Ha az össze üldözött választmány nem tudna róla, itt azért tudomására, hogy a botránysos vezetett iródból a közvetítési díjjak tarifa táblázata eltínt; vagy talán még ki sem volt függvesztve.

Minden pinczér urakat pedig a kikkel a szegedi p. egyleti írda visszafizetéseket követelt el, ezenal felhívjuk, hogy igaz léteyk által támogatott sérelmeiket irásba foglalva, haladéktalanul küldjék be szerkesztőségünkhez.

Mert tudjuk és értsük meg jól, hogy panaszoktól egymásnak, hiába panaszokdunk, ezzel bajunk nem sem giettünk. Oda kell fordulni, a hol segíthetnek vagy tán éppen arra törekednek, hogy a bajokon segítve és az *ügynöki uralomnak* mi előbb vége legyen.

Különfelek.

Gyűjtünk a Petőfi házra! A „Petőfi Társaság” iróda vezetékétől újabban 11 drb. gyűjtőív érkezett szerkesztőségünkhez, egy e kegyelesek célra való tekintettel részletjuttathassuk e kedves fíradószámból a mi hazafiás érzelmi gárdánkban is.

A gyűjtőíveket sorszám szerint a következők osztották ki:

Karner Gyula, Nagyvárad 3203 sz. *Lakatos Gyula*, Pécs 3204 sz. *Kalmár Főbán*, Kolozsvár 3205 sz. *Pongrács Lajos*, Szatmár 3206 sz. *Tóth Kálmán*, Temesvár 3207 sz. *Szűcs Miksa*, Szolnok 3208 sz. *Atel Miksa*, Budapest 3209 sz. *Láts János*, Szombathely 3210 sz. *Dani Ferenc*, Miskolc 3211 sz. *Erdélys Ferenc*, Pozsony 3212 sz.

A 3202. sz. íven pedig szerkesztőségünk folytatja a gyűjtést.

Ha olvasónk között mások is volnának, kik e hazafiás célzattal gyűjtéssel óhajtanának szolgálatot tenni, forduljanak szerkesztőségünkhöz. Mi kész örömmel fogunk ez iránti óhajának érdekében eljárni.

Lapunknak azon tisztelt előfizetőit, akik a nyár-át furdón voltak a most visszajöttek, vagy még ezután visszajönni fognak: kérjük, hogy lakás és üzleti változásairól szíveskedjenek lapunkat idejekorán értesíteni, hogy lapunkat akadálytalanul küldhessük a helyes címre.

Külföldi hírek A *L. M. K.*-be újabb *Stojanovics* Victor lépett be mint kült. *Czifray Antal* és *Tschler Gyula*, a kör tagjai Londonból Brüsszelbe, *Kommer Béla* pedig Budapestre utaztak.

A bpesti „Kévésségék Köre”, mint ilyen kebelbeli névvel bíró, létező társaság, a „Szegeci Pinczér-Egylet”-hez megkeresést írtatott az előző, hogy az ezen egyület érvényben levő „Helyzetfoglalási szabályzat”-nak tanulmányozás céljából való megküldéséért. Erre való tekintettel szerint az egyület választmányának közölni kéne fog a „Kévésségék Köre”-nek hozzászólást megkeresésére válaszul ajánlani fogja, hogy a „Kévésségék Köre” a helyekért járja az állapokra, illetve csatlakozhat ama mozgalomhoz, amely épen most van folyamatban, t. i. az Orsz. Pinczér-Egylettel létesítendő folyó munkálatokhoz; lévén a tervezett együletet egy cardinális programmatéka a kebelbeli ingyenes helyesközlés egyetemesen kezeltetett. Ezen érvelésben megismerjük a közönség részéről a kezeltetők, hogy „Kévésségék Köre”-nek nem lehet része a „Szegeci Pinczér-Egylet” javaslatának elfogadásánál nem csak hogy nem oldaták el, hanem még idő nyereség is feltétlenül számítandó; minthogy az O. P. E. alapállapoknál benyújtott tanulmányokból 5 lére már fényigényes munkájukról fog az egész országba kitérve megjelölt helyekre; az alapállapok benyújtásának pedig legfeljebb a 3 hétig kell még várnia. Lapunknak úgy, mint az O. P. E.-nek teljes programja az elhelyezési ügy szabályozása, azért mi a magunk részéről is szívesen hívjuk fel a „Kévésségék Köre”-re, hogy a „Szegeci Pinczér-Egylet” ajánlatának megvitatásáról e kérelmezés rendezés helyett segítse magát előbb előre venni az O. P. E. ügyét.

Október 6-án tartja az O. P. E. előző bizottsága rendes és ügylést, a melyen meléon fog megemlékezni a *hon szabadsághért* vértanu halált szenvedett 13-6. Ezen nerezetes alkalommal az ünnepi beszédek *Radványi J.* elnök és *Jakoy J.* lapunk munkatársaságok tartani. A különben is fontos napirendű ülésre előző bizottság nagyba készülődik s erre nézve egy négyes bizottságot jelölt ki, a kik a meghívást gyakorlás közben, az összes főnököket is felkérve kéri a megjelölés. Reméljük, hogy a honú kegyelmelet egybekötött nagy úlérről — osztályunkból — senki sem fog hiányozni.

Az olasz bor fogalmi statisztikájának kimutatása magyar szempontból kedvező fordulatot tüntet föl. Az import fokozatos csökkentés olvassuk ki belőle (ez évi január-június hónapokban 642 204 hektoliter, vagyis 133,66 hektoliterrel kevesebb az előző évihez viszonyítva) az osztrák-magyar monarchiába, mint a múlt év megfelelő időszakában) amit nagyon természetesen örömmel vesszünk tudomásul. Aki e kérdéssel ha csak futólag is foglalkozik, vagy foglalkozott, az tudja, hogy az olasz bor befűzéselődése mint jelent egy általános, mint speciál a vendégfő ispar szempontjából. Eltekintve a konkurencziától, a gombamódra szaporodó ideig korcsmák valóságos gyilkosai tisztas iparunk erkölcsi hiteltelnek. Hogy konkrét példával szolgáljunk, a szegeci napi sajtó ismételten úgy nyilatkozott a helybeli olasz korcsmákról, mint amelyeknek bezárását közérlelés és közrendesség szempontok egyképen sürögésen parancsolnak.

Magyar-árfúrdó (Hontm.) megvette Huszár Károly sz. fehérvári kanonok 80 000 frt sz. azt a mai kor igényeinek megfelelően akarja teljesen újjáépíttetni.

A fővárosi vigadó sorsa körülbelül az lesz, hogy vagy a főváros bírók atyái síntek-főntek benne, vagy kiadják a patkányoknak legyen, minthogy a következetesség nem engedí vendégfőnök elő feltételek mellett kiadni, hogy meg is lehessen benne élni.

Lapunk tudósított és levelezőt felkérjük, hogy a területük előforduló szakirékről, u. m. személyi hír, helyváltozás és üzletvitelrekről, lapunkat megjelenési idő előtt pontosan értesíteni szíveskedjenek.

Lapunk mai számból rendes időben megjelenés és térszűke miatt kimaradtak: — *Minden Tamás Tarisznyaföldi* (befelezve). — *A Borvadás* — és több újdonság; hírek a „Különfélék”-ből.

Személyi hírek és helyváltozások:

Főrt János kiváló szaktársunk Gleichnerbergi Abházsiába utazott s ott a „Grand-Tour”-ban főpinczéri állást foglalt. — *Wehoffer Ferenc Vácott* a *Coriolis*-szőlő főpinczéri állást töltte be. U. o. a „szőlő-szakértő”-nek *Kovács Kálmán* mint előző nyert alkalmazást. — *Élen György Esztergomban* a Furdó-szállóban mint előző nyert alkalmazást. — *Hauptfleisch Ottó Érsekújváron* a Barfüllé-ike nagy-kévéház fő. állást foglalta el. — *Cruozor Lajos az Érsekújvári* Kereskedelmi sorsok főpinczéri — 35 napig fogvagyakaratára vonult be Pozsonyba. — *Bertina János* a párkányban vasnti vasnti vendégfőnök mint előző nyert alkalmazást. — *Szabó Imre, a bpesti szakírójának* vendégfőtanács-iskola 200 frtos bértudományi nyertesé közelejt családí viszonyok folytán tervezett külföldi utazt egyelőre elhalasztotta. Adig is, míg teremt megvalósítva. *Vasvári Kálmán* a Bussai-telek részbenben foglalt, fizető pinczéri állást. — *Lang János Pestybányán* Nagy-Szombatba utazott s ott a *Weibcherger* kávéházban, mint reggelt szamádo nyert alkalmazást. *Gróf János* kártársunk *Brassó*-ból a 34 hadosztályi tüzérezekhez tényleges szolgálatra vonult el. 5-én. — *Ordiók* József kőz ismét kártársunk testvéreivel együtt s *Temesvározt* az „Orszolán szálló”-ban nyert főpinczéri állást. — *Sifárt István Poprádon, Budapestre* a *Fiume* szállóba belépett mint előző. — *Láts János* eddigi sorsról levelezők, Szombathelyen a „Kassaiában” nyert áthorolást alkalmat. — *Schönböck József* a bpesti „Ugryháztan” Sopronban, a „Huszartizsi” kasszióban nyert főpinczéri állást. — *Hendry János* u. o. a „Korona” vendégfőnök mint előző. — *Szántó Mihály a Győr-Sopron-Ebenfurti* v. áll. I. oszt. éteremben főpinczéri. — *Mészáros József* pedig a „Mény” éteremben nyert főpinczéri állást. — *Wéber János Tegyiből Érsekújvárhoz* utazott, a Kereskedelmi sorsokhoz áthorolást foglalt. — *Balassa Mihály* eddigi kártársunk Budapestben a „Sass”-nagvendégfő főpinczéri állást foglalta el. — *Lillik Ferenc* u. o. szegedi kártársunk Érsekújvárt a vasnti vendégfő főpinczéri éteremben nyert alkalmazást. — *Foltner János* a *Temesvározt* a „Spicci” kávéházban, *Pinter József* pedig ugyannott a „Fekete melvén”-ben nyert főpinczéri állást. — *Ruzsa József* kitűnő ügy-barátunk szentlőrinczi Gérezére utazott. — *Törley János* Mihály Rósszagról Budapestre utazott. —

Présing Mátyas tevékeny ügy- és lapbarátunk Szerecsen a „Nagy Szállóban” nyert előző fő. állást. — *Uhrig Gusztáv*, a miskolci korona szálló tulajdonosa állást foglalta el. Ugyannál a kévéház fő. állást. *Reitman Adám*, a regendi szamádo állást pedig *Bahay Ferenc* nyerték el. — *Vasvárhely Albert* regit barátunk a miskolci p. utv. vendégfő III. oszt. fő. állást vette át. Ugyannál *Elefánt József* az ipar kávéház fő. állást foglalta el. a szarvas vendégfő fő. állást vette át. *berger László* nyerte el. — *Kassán* a *Schiffbeck* szálló éterem fő. állását *Pásztor Andor* foglalta el. Ugyannál a szobafőpinczéri állást *Báhm Lajos* nyerte el. — *Régerben* a nemzeti kávéházban *Schwarcz Ferenc* regendi regendi szobafőpinczéri állást foglalt el. *Breiszger Károly* a *Tatár-város* a szarvas vendégfő fő. állást vette át. — *Vicze Mihály*, *Érsekújvárt* az *Orszolán* szálló szobafőpinczéri állást töltte be. — *Tóth Antal*, *Mosonban* a városi szálló házban ideig volt főpinczere ugyanott a „Lichtkecker”-féle vendégfő fő. állást vette át. *Ejtelgy Payer János* foglalta el. — *Tamassy János*, *M-Orvást* a kévéház fő. állást nyerte el. — *Welsz Lajos*, *Győrbe* a *Fehér hajó* p. utv. éterem fő. állást foglalta el. Ugyannál a kath. kör. fő. állást *Perger Károly* nyerte el.

Sorsárcon átvette. *Mattisz Pál* közismert szaktársunk és derek mozgalmárunk. Ungvárt a régi jó hírnevét „*Hercz-féle*” sorsárconkat f. hó 15-én fogja átvenni. Sok szerencsét!

Házasság. Mint sorsolni levelezők értesít benünket, az ottani „*Kréta-sziget*” vendégfő derek tulajdonosa, *Kozma Herman* barátunk, a múlt hóban tartotta egy kelés *Káth Anna* kisasszonnyal. Az új párnak felbőltés és tartós boldogságot kívánunk.

Nagy vendégfő megvétel. A kaposvári nagyvendégfő, annak eddigi bérleje *Vető István* kitűnő szaktársunk örök árán meg vette, s azt a jelen kor igényeinek teljesen megfelelő és csinosan berendezve a múlt hóban nyitotta meg. A jó borai és kitűnő ételéről messze híres nagy vendégfő ajánlunk úgy az ottani mint az ottan át utazó közönség figyelmébe.

Lejárt csardabérelt. A nyárfás-kallói csarda bérelt adására Szegeden szeptember 20-én tartják meg az árjelést. A leendő bérlőnek tisztelettel ajánljunk, hogy *Sótar Káta*-nak csak a konyha körül adjon foglalásokat. Pinczérnek nem alkalmas ő, akármilyen bokrörög szoknya van.

A főváros szőlőtelepe az okzéri művelés folytán pompásan fejlődik. Ezidei termését már 7200 frtot adták el nyíltáron árverésen.

Kavovás nyitás. A kassai *Schalchz* éterem eddig bérleje, a kitűnő szakember s barátunk *Szalassy András*, u. o. feltűnést keltő nagy csinalt és berendezéssel „*Andrássy*” czimmel kávéházat nyitott. Sikert és sok szerencsét!

Új szállóba Hódmezővásárhelyen. E nagy alföldi városban eddig csak szerényebb igényű szállóba állott az utazó közönség rendelkezésére. A város elhatározta most, hogy egy új, a modern igényeknek megfelelő szállót épít 100 000 frt költséggel. Az építkezések még ez évben megkezdődnek.

A jövendő vendégfőnök és szállóelőnök. Harsodni nagyon nehéz mesterség volt eddigleg az amoyan szállóba és szállások mesterségben felléptünk, kiknek Isten előbb adott szállót, mint feleséget. *Fija*, mint mindig, a jövendő vendégfőnököt könnyű ám, hogy az életnek tulajdonképpé nincsenek is terhei és gonjai; hanem benneg nagy sors ez, ott a gazda munkájában minden épen feltér kell a gazdaságnak nem soknyra gyenge vállára venni. A krónika pedig tud ám olyan vendégfőnökökről is, akik lakadalmi nagyságot, nagy vendégfőnökök, győztek, hogy a jank nagy lába a hal pedig szarvas állat; vagy a jankor képpel a *Gáltelek* volna meg a palancsát szilvaiz helyett kalmászok. Hala legyen az ezerszemű civilizációnak, aki elveri a sok személyi jószágok tekintet meg és kint 60 frt mindén 30-ik bajt sem kell mindén 30-ik szarvas állatnak helyet-elet; sem feltűnik, ha valamelyik nélen főnökök azt mondja, hogy páros élet a legeszebb a szőlőben. Van háli istenek *fovo-tanfolyam* az olyan kisasszonnyal szemre, akik félrebe szaknak meg. Mi láttuk a jövendő kedves gazdaságokról épen szerény munká-

jak közben, s mondták, hogy egyik labint igyekezett valaha, írtetes előlét: előlét: mint a másik. Ami különben természetes volt, mert a saját fűtet ki-kia maga ette meg.

Vigadó építés *Igóné* a város bőkezűségéből vigadó építés a jövőre. Igó előlétján okultatna sok, nálánál jóval gazdagabb és forgalmasabb vidéki város.

Gyászrovát. *Bogovits* Tamás szerény, de lelkes ügybarátunk, lapunknak régi előlétjezéről beteges után meghalt Mezőhegyesen. Nyugodjék békvél!

A pecsi pinczer-egylet szeptember hó 13-án tartott közgyűlésén Járányi Józsefet egyhangulag az elölét elhelyezéséig ügynevezte választotta. Ertesülésünk szerint érdemes férfi reszesült pecsi kartársaink bizalmában. Kívánjuk, hogy e bizalom tartós s mindkét részre hasznos legyen!

Szálloda atvetel. *Perjefén* József jóhírű szaktárs atvette a Pannónia-szállodát Vácson. A szakszerű vezetés, jó étel és ital, valamint pontos kiszolgálás már is meghódította a közönséget.

A nyitrai sórampa világhíre arra indította a Nyitrai megyei gazdasági egyesületet, hogy kebelében magterektőző szövetkezetet alakítson s ezáltal módjában legyen a termelőköt tiszta keverék nélküli maggal, a sórgyárakat pedig kitünő minőségű maláta- és sórárpával elláthatni.

Vasuti vendéglő atvetel. *Reichl* Gusztáv, a Füzes-abonyi vasuti vendéglő 20 éves bérleje, a főleki pályaudvar vendéglőjét vette át. Kiváló szaktársunkat ez alkalommal időzőlök, és sok sikert kívánunk újabb fizetéshez!

Apró és vegyes hírek. A markatányos ez utáni szántás adó fogtak fizetni, amennyiben, a pénz-egy miniszter elrendelte, hogy azok az itál és eliemlértékkelézők jó helyekben a bol a hatvan évszázad 45 éra uti vannak — megadózzák. A markatányos ez utáni miniszteri rendeletnek nem örülnek. — Gazdasági munkas körváltás. A földművelésügyi miniszter tervezetet készített, a mely szerint törvényhatóság és községi közeletök fognak kijelölteni, a kik a mező munkások foglalkozásának nére összekötöttségben állnak a miniszter körváltás alá. — A kármányok nagánba fog épülni Budapestben a kúra és a kir. tábla telken. A háznak földszint és I-ő emeleti teremmel üzleti helyiségeknek készült. Nem tudjuk vendéglő lesz-e benne? — Az itálés Halmars. Az új itálés törvény szerint a szatok és kereskedők szeszese italokat poharakban és kismennyiségben januártól kezdve nem mérhetnek. Most a kereskedők megerőszakolják a miniszterhez, hogy a szeszese pont fölérték. — Szűrt. A székesfehérvári táska október 28-ára tűzte ki a határ szűrtet. A kerületi előlétjáró helyjáró a szőlőgazdák fűveltek, hogy a mustha vasat tölteti, törvény tiltja. A bortelem, nem tudjuk, mint fogadják ezen felváltást; mi azonban helyesejök. — Billárdozás bizkítás. Amerikán két szeszese bizkítás és billárdozás az aspeknak egy párti garamból bizkítás jatszott. A billárdozókak lökésükben nem szabad volt megállni, sem a gyepek az asztalhoz érni. A jatszmának nagy néző közönsége volt. — Kamövásárt rendezet a napokban Lajosvárnak az ottani keménylőköt szövetkezes. A választás bol a földművelésügyi miniszter is képviselet volt. — a komló-éja 60—80 forintot tett el. — A világposta bélyeg. Egy angol újsg statisztikája szerint 13,811 bélyegforma van forgalomban. Ezek közül leg több — 378 — van az Egyesült Államoknak. Után 208-1 Spanyolországé követezik. A legkisebb száma — 1 — a Földművelésügyi miniszter is tudunk. — A budapesti új vigadó építése a vízi város ifátján, immár a befejezéshez közeledt. A tervek berendezése és díszítési munkálatai már nagyban folytak. A vigadóban az első mulatság, az októberben kerülökölök mulatsága lesz. De less még több is.

American Bar. A 4. és 5. k. sz. recept *Aczel* Miksa új című könyvéből.

4. sz. Alf and Alf.

A könyv II-ő ábrája szerinti pohárba fehér és barna sör keverve.

5. sz. Astor Crockett.

Tegy az I. sz. keverék pohárba pár darab jég, adj hozzá 3 teckelkezés Angostura keserű, 4

teckelkezés narancs keserű, 1 kávékanál málnaszörpöt és írtad fel Gin-vel, amútn keverd jól fel, szűrd át, nyomj pár cepp citromot az egész kecs keverékbe és száigáld fel.

Aczel Miksa könyvére, az „American Bar“-ra újból és ismételten is felhívjuk olvasóink figyelmét. Célészersége folytán kiválóan alkalmas arra, hogy mint kézikönyv minden vendéglőben és kávéházban használtassék. A terjedelmes műnek ára 2 korona, melynek előleges beküldése mellett szerzőnél (Budapest, Royal szálló) valamint lapunk kiadóhivatalában rendelhető meg.

Kavéhaz atvetel. *Gross* Ignát, a Nagyváradon az előlétösen ismert derék kartársunk, Hajduböszörményben atvette a „központi“ kávéházat. Gratuláljuk!

A nyershus conserválásáról. Székely Ernő győztes tudor egy táblázatos kimutatás (amelyet magyarra fordított) kísérete mellett a „Mészárosok és Hentesek Lapja“-ban tesz közzé) bebizonyítja, hogy a *Kienas* és *Bauerlein*-féle kereskedelmi conserválóval a nyershus teljes 8 napon át épen olyan friss állapotban lehet tartani, mint amilyen a frissen levágott jószág husa. Próbakísérlettel (kis mennyiségben) könnyen meggyőződhetni a tudományon alapon álló tanács valódi értékéről.

Trompra-tromp.

— Egy vers kritikáster rosa veszte. —

Azt mondják hogy minden ember.
Mint az újjnak csupa más;
Hogy nem így van nem álltom,
Sem en sem Minden Tanús.

T. barátom sem velt tán
Ezt hogy így nincs; már pedig
Ha állit valomat; más
Hába hevenkedik.

Igy hiába én, ha mondom,
Hogy a veréb tolla kék,
Vagy a gyémánt ékké még a
Szamar fülöbe is szóp.

„Eh“- barátomnak fejöbe,
Helyesele nem gyegyen;
Valamint az sem hogy mások
Altal írt vers jó legyen.

Hogy ha ő írta a verset? . . .
Akkor talán lenne jó . . .
(Mint tetszem a Schwarz kománál
Kés nélkül a saját turó). —

Haragja hát verselőkre —
Ha lát verset — szörnyű nagy
S ennek kifejezést: rümben . . .
Ilyenféleképen ad.

„Hallgassatok Ti porontyok
S ne cseferéjletek.
Kender köze, fa dorombot.
Nem ér a ti versetek.“

„Hm, pedig hát — mondja — iszen
Nem is oly nagy tudomány
Verset írni: — én hármat is
Megírok egy minútn.“

Es a mint mondá: úgy is lett,
Neki tilt és verset írt,
Három nap és éj alatt, ki
Hozni, ily két strofát birt:

„Szép csillagos, szép csillagos
Szép szeretőm kalapja,
Szivárványos és virágos
A gatyá s az ing rajta.

Hogy meglátam, megszerettem
Ezt a csifra porontyot . . .
S hogy elhagyott bútatomban
Megittam az utolsó T forintot(m). . .

„Dicső dolog — kiálték föl —
Nagyon szép s jó ez a vers
Rímekben, mértékben, futásban . . .
Gyönyörű és kellemes . . .

Mindazáltal jó barátom
Égy jó tanácsot adok:
„Verset írt mindenkinek.
Nem a legkényyebb dolog.

E helyt inkább írjon prózát.
Sok kritik-, vagy valami más.
(Persze az „Ifjúk“ számára) —
S Csicso búcsun nem sokára
Iszunk egy jó áldomást! . . .

Kis kiáltós.

A szerencsés fiótas.

Írt: Tardó Sándor.

L. Jani barátom még nem régen és igen vig fit volt. Nagyon szerettem az ő örökös, hamisítatlan jó kedvét. De ami legjobban vonzott hozzá, az kedélyünk rokonteremtésén kívül az volt, hogy mindketten zene kedvelők, sőt dilettánsok valánk. Ő főtitán, én meg hegedülni tanultam.

Minden este találkoztunk a sétányon; ő a fiótájával, én meg a hegedümmel jelentünk meg. Aztán, ahogy egymás mellé telepedtünk, el-el adogoltunk az erők mezők virágait át a tudomány, a költészet s szerelem világába. Majd meg újra-újra visszatértünk a zenéhez, mindkettőnk szerelme tárgyához. Egyszer térfelkőzva, enyelegve ócsárolgattunk egymás hangszereit, majd meg szíves, jóakarú tanácsokkal láttuk el egymást, hogy milyen módon juthatnánk is előbb ezünlökhöz! Hogy tanulhat meg ő hamarabb jól hegedülni — illetve fiótázni. Nekem Bihari —, Janinak meg a Bihari fiótása volt az eszménykép. És pedig azon egyszerű oknál fogva, hogyha mindvégig Bihari a legjobb primás, akkor az ő fiótásnak is a legjobbnak kellett lenni minden addig élő fiótások között.

Minden este, minden újabb találkozásnál az volt az első kérdés amint egymáshoz intéztünk: „No pájtás, mennyivel jótallabb elegebb az eszményképedhez?“

Aztán vagy elidekötöttünk vagy elpanaszokdtunk egymásnak az azzani sikerrel avagy siker nélkül felfázásainkról.

Én napról napra újabb és fokozottabb haladásról számoltam be a jóbarátom, s ezt bebizonyítandó, egyszer ott mindjárt el is hegedültem bajkon, csendesen a „Bocki-bocki tarka“ hájas melódijától. Ő megölelt, és azt mondta, hogy még nagy művész lesz belőlem. S amikor egymás szemébe néztünk, ki ő, én is könnyeket láttunk áttellenben.

Mire mára magyarázhattam volna Janin elérkenyedetést, mint az igaz barátság őszinte megnyilatkozására, amely szivből lélekkel örül az én haladásomnak. Örömmöm nagy volt; de teljessé akartam tenni aztál, hogy most meg a Jani művészetében gyönyörködünk együtt.

Kértem tehát, hogy ő mutassa be haladását, fiótázson valamit, akármit, amit legjobban tud. Ő azonban nem akart, sőt várakozása ellenére egyg lehangoltabb lett. Bár e hirtelen változás többször is észleltem barátságom, most mégis meglepett. Olyan különöskét tetszett szótlanúsága. Anélkül, hogy kérdegettem volna, vigasztalni kezdtem. Összevissza beszéltem neki szerelemről dicsőségéről, csakhogy valamiképp felvidítsam.

Egyszer csak felemeli búsan lehajtott
bados fejét s jógás szemével rán nézve
imoly szél. *Tudod-e hogy felek atól, miszerint
solajás jóték én oly fölé az én eszmény-
képzetem, hogy az ő hótája hangját meg-
hallhaszom!* . . . Búsan, szomorúan váltunk
el egymástól.

Másnap, harmadnap, hiába kerestem az én
kedves barátomat megszokott sétányunkon.
Attól a furcsa lefolyásu estétől fogva nem
jelent meg többé. En vizsgáltam volnam. Nem
tudtam mire magyarázni a dolgot.

Meg sértelem volna? Avgy talán az én
folytonos haladásom kedvelteintette el, látva,
hogy ő a zenetudományban nem tarthat velem
lépést? . . . Száz meg ezer okát kerestem
elhidegölésének, s úgy éreztem magamat, mint
egy hitetlen elhagyott, irigységét megtaga-
dott barát.

De azért minden este ott voltam régi sétá-
nyunkon kis falócánkon, és búslítam bár-
tóm elvezése fölött. En Istennek - gondol-
lám - hát a jóbarátok is csak arra valók,
hogy nekünk fájdalmakat szerezzenek?

És hogy e hiu emlékektől szabaduljak, elha-
tároztam, hogy ezental este nem, csak ha
legföjebb nappal jövök a sétányra.

Úgy is lett. Sétáimat ettől fogva döntanón-
ként tettem meg, eleinte külön az utcán, ké-
sőbb ismét csak a sétányon.

Egy délután a szokottaim valamivel tovább
maradtam a sétányon. Epen elmenben, a
régis ismerős falóca mellett akartam elha-
láni, s csodák csodája kit pillantok meg?:
Janit, az én lelke felét . . . másodmagával.
Ott ülnek a kis falócán; egy gyönyörű aüg
16-17 éves szőke kis leánykával párosan.
Egyszerre világos lett minden. Hogy észre
ne vegyemek, gyorsan egy diszlobozott cserje
mögé rejtöztem.

Hallottam (nem mondom hogy egészen ön-
kéntlenül) amint sügva búgva turbókáltak
egy-másnak (ki tudja hányádszor) öök szre-
melmet. Elgondolkozva, elfogódottan maradtam
még néhány perzig a cserje mögött, s érez-
tem, hogy könny tolu szemembe. En tehát,
habár csak rejtejt gondolatlat, igaztalanul
vádoltam legjobb barátomat. Most emlékez-
tem még arra is, hogy ama nevezetes estén
az én barátom már a találkozás elején is bú
és lehangolt volt. Sőt már arra is vétem
emlékezi, hogy napokkal azelőtt egész más
volt a viselkedése, mint régebben. Ez a tudat
jött eszt most. Nem voltam tehát a méltan-
lani megtagdott barát, csak egy szerelmes
ifjú barátja.

Szavembem megtisztulva megbocsátottam
barátomnak s felsőhajtvá áldást kívántam
frigyükre.

Hanem e felsőhajítás oly hangos volt, hogy
szinte fölrejttem rajja. Istennek, ha valaki
észrevenne e helyzetben.

Csendesen kilópatáztam rejtekemből s mint
az üzőtt vad siettem tova, el emlekezés irány-
ban. Azóta egyáltalán nem mentem többé a
sétányra.

Világért sem akartam barátomnak csendes
boldogságot zavarni. Otthon a kis lakásom-
ban étem a begedőnnék. Így multak napok,
hetek, hónapok. Jani barátom elvezése
fölött nem keseregtem már, sőt már-már fe-
ledni kezdtem őt.

Egyszer megis, mintha valami ellenállha-
talan erő vonzott volna, éreztem hogy a
sétányra kell mennem. Kalapatom s páczá-
mam véve egyenesen a sétányra indultam.
Közlebb-közlebb érve, sejtés fogott el: Jani
fogom ott találni. Majd meg egy tetszett,

hogy föta hangjait halom. Csakugyan. Minél
inkább közeledem, annál tisztábban vettem
ki, hogy valaki föta. Szívem dobogott. Ez
bizonyosan Jani Halgatódzni kezdtem. Nem,
nem lehet. Hisz ez valósgás művészi föta-
zás. Oly édes-búsan kesergő fötök jöttek a
fötáblól, hogy az ember szíve kinyezett
bele. Léptemre a hangok felé iránytva, egy-
szerre a fötás előtt állók.

— Jani, kedves Jani! kiáltotam én kitörő
örömmel. — Mi történt veled, hol a szép
kis. . . és ki tanított meg így fötázni.

— Szervusz, édes kedves pácásom. Ne ha-
bozz, ne titkold, tudom hogy tudsz mindent.
Azért jöttél ide, azért fötázom, mert tudtam,
hogy ezzel idecsallak téged. Tudtam, hogy
jönöd kell, vártalak. Tudd meg, hogy megint
a régi, megint a tied és a fötámé vagyok.

— Hát a. . .? a másik?

— Ah, ne is említsd, — mondá keserűen,
— megcsalt, máshoz ment nőül, szerencsémre.

— Szerencsédre?

— Igen, azóta a férjét is megcsalta s
megint új imádója van.

— De barátom! akkor te egy szerencsés
fötás vagy!

Nyilttér*)

25 év óta vagyok Szegednek adózóító
polgára. Előbb Spáth és Altman elhelyez
irodavezetője, 6 év óta pedig önálló ízelet-
tulajdonosa a nevetem viselő szállalál, kávé-
házi és vendéglői szemelyzet helyközvetítő
intézetnek.

Konfliktusom sem a megbízó főnökkel,
sem az elhelyezést igénylő szemelyzettel tel-
jes életemben soha sem volt. Tiszteletnek,
bizalomnak, becsülésnek és szeretetnek örven-
dek nemcsak szűkebb otthonomban Szegeden,
hanem mindenütt, ahol csak ismernek. (Pedig
hát Istennek, jó darab vidéken ismernek).

Ekesen szóló bizonyítékaim erre ama meg-
bizatások, amelyekkel úgy Szeged, valamint
vidékének legelőkelőbb ízelet főnökei állandó-
an engem biznak meg igényeik kielégítése
végett.

Ha vannak vagy volnának nyiltt avagy
titkos ellenségek, ezennel tisztelettel felszólí-
tom őket, próbálják meg jellel állításaimat
megszólítani.

Egyszinczentiám, hírnevem azt hiszem tehát,
hogy elég jó ajánló levél lehet bárki szem-
ében.

Nem úgy azonban *Borsódi Imre* szabadkai
pinczér ügynök ur előtt. Ez az uriember azt
hiszi, abban a jámbor föltévesben leledek,
hogy a közbizalom éppen arra való, éppen
csak arra érdemesít, hogy az ember mögött
a szabadkai városház leggyétrebben világot
szalonjának ajtajai csukódjanak be.

Ez ugyan nagyon furcsa világitásba helyezi
az ő fogalmait a világ erkölcsi rendjéről; ám
ő nem tehet arról a színvaktságról, amilyen
a vele haszonrű szerencsétleneket verte
meg a *Jehova*.

Nem is csinálók valami nagy káznst abból
a kis incidensből, amiben nekem *Borsódi*
ur szánalomra méltó színvaktságot fölytán volt
szerencsém részesülni; nekem is inkább mű-
lattatásra, mint bosszankodásra szolgált, el-
mondom tehát, hogy mások is mulassanak
Borsódi ur tiszteletreméltó örültségen.

Aminapában *Tembács* urnak, leveléhi meg-
bizása fölytán egy főpinczért voltam elha-
-

*) E rovabban foglaltakért a szerkesztő nem vállal felelősséget.

lyezendő az ő szabadkai Pest szállóájában.
Az elhelyezendő főpinczért személyesen
bemutatóndó magam is vele utaztam. Sza-
badkára. Dolgaimat illt rendben elvezetvén,
a legközelebbi vonattal voltam visszatanzó Szegedre.
Addig is betértem a *Domszky-féle
csarnokba*.

Egyszer csak betoppam a szabadkai rendek
egy érdemes ére s rám mutatva azt
mondja, hogy menjek vele.

— Már barátom megbocsásson de én most
nem érek rá magával ide-oda sétálgatni.

— Nem is sétányi híjom én az urat, hanem
a városházára, ja kapitány ur elejibe.

— No — mondok, — talán szegedi szakács-
kell a kapitány urnak, hát menjünk.

Indultuk: Hát Uramfia, ott áll az ajtó
előtt *Borsódi* koma és ravasz humortulással
azt mondja, hogy ő szives volt nekem éjei
szállásról gondoskodni a. . . s úgy emele-
tesen házában, mivelhogy ő itten Szabadka
városában adózóító polgár. Ha pedig nekem
nem tetszik az ő vendégszerető fogadása,
hát ne menjek Szabadkára.

Ah! Most már világos lett előttem a
dolog. Ez a szerencsétlen le akar engem
tartoztatni, amiért én üzleti megbízatást
teljesíteni jöttem Szabadkára. No hát most
már csak annál inkább menjünk a város-
házára, majd meghalljuk, hogy mit mond a
kapitány úr?

Hát persze, hogy ő csak azt mondta, amit
Józsa Krisztus mondott, mikor a zsidók föl-
feszítették: *„Uram bocsásd meg nekik,
mert nem tudják mit cselekszenek!”*

En pedig jó mutattam szerencsétlen bár-
tóm fura elme ficzomódásán s minthogy
most már sietnem kellett, hogy e mulatságos
kaland miatt el ne késsem vonatomat, csak
egy fölytöz szóitám oda a jó barátomnak,
hogy e sikerült vicczért jó áldomás jár ki, ha
egyszer át rándul Szögédbe.

Fischer.

Szerkesztő üzenetek.

T. J. Nyitra. Kérésére a válasz jelen számunk
személyi hírei közt foglaltatik.

R. M. Budapest. A kérdezett Nyiregyháza a
„Korona” szalóban van.

R. P. Debreczen. Üzenetlen érdeklődést tanúsít
érlekes és eszeslen levelet nagy örömmel olvastuk.
Amint látta tetszik, önjai egyik már is teljesebbé
ment. Aggodalma bár igazan az ösinte ügybarát
önkéntelen megnyilatkozás, ám mi azt fölytjük, hogy ne
tessék jótani a jövő üdölöz. Amakk a látniunk
Köszönet tudjuk, hogy vastag a nyaka, de az csomó
a vastag nyakaknál is erősebb. Ünben látjuk egyiket
azoknak, akiknek ott vagy lesz a hivatsunk. Üdv
tehat és kitarás!

D. M. Páris. A levél — melyről becses lapjában
emléltett — élemt. Tessék csak utána nézni,
bizonyra a mulkört lakásom leml. Különben az a
Páris nagy fáru, nagyobb mint Szeged s így könnyen
megesothik, hogy még rá se talál. Az utjabik már
unatko. Üdv!

H. L. Pécs. Közvetlen a triss hírezt. Kérünk többet
is. Illetőnek mutatványt meg, azt pártolósba
vegye, mint levelezőnk. Örüljünk és bizunk meg.

D. M. London. Köszönet h. soraitér. B. . . a névze
vizgatt, pártolást semmi esteire se igénynek. Levél jó.
Üdv mindnyájunknak!

K. J. Nyágvár. Köszönet jó barát. Levelet illt lenn
kapni. Imem is meggy válasz. Az utóbbiót szünt
közönet. Ugyúgyra szára jószavunk legyen: *Össze-
tartás, egyessül erővel!*

R. M. Losanzer. Szives üdöltsáért köszönet; a
föböt is csak tessék küldeni. Üdv!

S. B. S. Gyula. T. I. . . névze kériünk bővebb tud-
sáért, Ezért köszönet és az ottani ügyek előmozdítá-
sát — élismerés! . . .

Kis és vegyes hirdetések.

Tudakozó rovat. Ezen rovatban minden hirdetésnek egyenlő kiemelés, mely 5 sorra terjedhet, 10 kr. áron kerül, 1 sorozat egyenként 2,50, és 12 sorozat egyenként 4 forint kerül. A hirdetések ára előre befizetésű.

„Tessék felkeresni!”
Tiszteit vendéglős és pinczér munkát önkéntesül rovatunkat, a mely a felhívások a legelőnyösebb és legelőnyösebb alapon működik. Csak az igy lehet az, hogy az az 10. és 12. dologi ügyeknek legelőnyösebb elmondást és paródit szavunk. Miközben, Gellmann iga, és ha korvettis írta.

Erdőkudjék mindenit!
Minden Tamás... Kis napotár irant, amelyek hírké befolyásnak fogunk mit az ideu megjelenni — A kis napotárak meg soká nem látható lemező lemező és tartalmuk azed kim néle kártyájuk. Mindenemé biláns, de-

mind- és Minden stb. szabályok, amelyeket meg ki fogunk rajzolni a vállalkozók, a legelőnyösebb és minden egyéb munkák ismeretében. — A munkák meg a munkák. Levél- és újságnyári: Minden Tamás, Budapest, Ujkor.

„Utmutató”
Akköz az O. P. E. letelepít megrendeléseket a főnök az és helyekesen végíti a pinczér munkát teljes bizalommal felelhetünk, a következők pinczereitől ügyöket. Vagyis a szavaz egyélti ügyök Nagycsánza. Kisejtsé János egyélti ügyök Árad. Acházit szavaz egyélti ügyök Szabadka.

Korpássy József

férfiszabó

Szeged, Kárász-utca 16.

Legelőnyösebb áron készít a **legjobb szövetekből a legújabb divatu ruhákat.**

Minden számla összegből

2 százalékot

engedményezek a létesítendő Orosz Pinczér-Egyesület részére.

Pálffy-féle rózsapaprika.

Egy próbarendelés elégséges,

hogy hábár jóval drágább a többi

paprikának, mégis azt használjuk

Szép színű ***

**** nem erős.

Mintát, árjegyzéket bérmentve küld

Pálffy-féle

cs. és kir. szab. paprikagyár

Szegeden.

FEJŐS FERENCZ

első szegedi takaréktüzhely és lakatosáru-műhelye
Szeged, Valéria-tér 2. szám.

Elvállalok

mindenféle új épületmunkák s javítások gyors és pontos elkészítését.

Raktáron tartok nagy választékban mindennemű és méretű

takaréktüzhelyeket, üstházakat, orosz kéményajtókat, szélkémény,

tüzelő- és hamuajtókat, dob- és szárító-kemenczékét.

Továbbá készítek

kerítés- és sirrácsoakat, szivattyus kutakat, víztartányokat stb.

Hirdetések

felvételnek

az **UJKOR** kiadóhivatalában

BUDAPEST,

VIII. ker., Vas-utca 15. II. emelet.

Legelőnyösebb beszerzési forrás.

Künnő minőségű valódi szegedi paprikának és legfinomabb tojásos tarhonyának

TÓTH PÉTER
SZEGED.

Ugyaintén nagy raktárt tart fűszer és mindennemű élelmiszerekben is.

SINGER ANTAL

elefántcsont esztergályos

Budapest, IV., Ferencziczek-bazára, bolt 13. sz.

Ajánlja dusan berendezett raktárát, ugymint

teke-golyók, dákok, dominó, sakk, dáköbör-kréta

stb. legjobb minőségben és a legutányoesebb áron.

Javítások elfogadtnak s gyorsan és pontosan eszközöltetnek.